

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

14 פברואר 2011

רע"א 11-01-25622 ברנרד נ' אייל

בפני כב' השופטת תמר בזק-רפפורט

טימוטי מרק ברנרד

המבקש

נגד

אריאל אייל

המשיב

1. ל.ס. הפקות בע"מ
2. תמיר אמיתי
3. ג'אז תקשורת בע"מ

המשיבים הפורמליים

1

2

החלטה

3

4 בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ע' שחם) מיום
5 6.1.11, בגדרה נדחתה חלקית בקשה לביטול פסק דין שניתן נגד המבקש, לאחר שנמחקה
6 הגנתו.

7 1. אלה עיקר העובדות הנחוצות לעניין: המשיב הגיש תביעת דיבה נגד המבקש
8 וכנגד המשיבים הפורמליים, בטענה כי אלה פרסמו לשון הרע בניגוד לחוק איסור לשון
9 הרע, התשכ"ה-1965 (להלן – חוק איסור לשון הרע). ברקע הדברים מצויה התמודדותו
10 של המבקש לתפקיד ראש המועצה האזורית חבל מודיעין (להלן – המועצה). תביעת
11 הדיבה נסובה על כתבה שהתפרסמה בעיתון בשם "חבל מודיעין שלנו", שבגדרה נטען כי
12 המשיב קיבל לכיסו תשלומים נכבדים מקופת המועצה בעבור ניהול קמפיין הבחירות של
13 ראש המועצה המכהן וכן הועלו אף טענות נוספות (להלן – הכתבה). על הכתבה לא היה
14 חתום איש.

15 במסגרת תביעת הדיבה הורה בית המשפט קמא לחשוף את זהות העומד מאחורי כתובת
16 דואר אלקטרוני, אשר צויינה ככתובת מענו של העיתון שבו התפרסמה הכתבה. או אז
17 התברר, כי כתובת הדואר האלקטרוני נפתחה באמצעות שימוש בכתובת IP שבבעלות
18 המבקש ורעייתו. כן אותרה פעילות נוספת בתא הדואר האלקטרוני דרך כתובת IP

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

14 פברואר 2011

רע"א 25622-01-11 ברנרד נ' אייל

שבבעלות משיבה פורמלית 3. בהמשך לדברים אלה, נעתר בית המשפט לבקשת המשיב, והורה למבקש ולמשיבים פורמליים 2 ו-3 לאפשר למשיב לעיין בכל החומר המצוי בתא הדואר האלקטרוני, אשר נוגע לפרסום נשוא תביעת הדיבה. משקיבל המבקש החלטה זו הודיע לבית המשפט כי אין באפשרותו לסייע בכניסה לתא הדואר האלקטרוני, הואיל ולא הוא פתח אותו ואין הוא יודע את סיסמתו. המבקש הסביר כי בחצרו – שמהם התנהל מטה הבחירות שלו לראשות המועצה – מותקן קו אינטרנט אלחוטי בלתי מאובטח, והוא העלה את האפשרות כי יתכן שאחד מתומכיו פתח את תא הדואר האלקטרוני באמצעות שימוש בערוץ אלחוטי זה. המבקש תמך גרסתו בתצהיר.

משלא התאפשר העיון בחומרים שבתא הדואר האלקטרוני, הגיש המשיב בקשה למחיקת הגנת המבקש ונתבעים פורמליים 2 ו-3. לאחר שהתקיים דיון בבקשה זו, החליט בית המשפט קמא כי הואיל ולא חל שינוי בתשתית העובדתית שעמדה ביסוד ההחלטה שחייבה את המבקש לאפשר את העיון בתא הדואר האלקטרוני, על המבקש לפעול כאמור ואם לא יעשה כן, תמחק הגנתו. על מנת לקיים את הצו השיפוטי פנה המבקש ביום 7.10.10 לגוגל ישראל בע"מ ולחברת Google Ink. (להלן – גוגל) בבקשה כי אלה יעבירו אליו את סיסמת הגישה לתא הדואר האלקטרוני. פנייתו זו סורבה ביום 17.10.10 בנימוק לפיו לאור פסק דינו של בית המשפט העליון בפרשת מור נ' ברק אי.טי.סי (1995) בע"מ, ומשעה שהמבקש מכחיש כי הוא הבעלים של תא הדואר האמור, אין לחשיפת הפרטים המבוקשת כל יסוד בדין הקיים. גוגל אף הוסיפה, כי מתן אפשרות עיון בנסיבות אלה, עלול לפגוע בזכויות של צדדים שלישיים (בעליהם האמיתיים של תא הדואר האלקטרוני) ולחשוף את גוגל לתביעות מצידם. בקשת המבקש מבית המשפט קמא, כי יעיין מחדש בבקשתו לאור דברים אלה – נדחתה.

2. ביום 29.10.10 ניתן נגד המבקש פסק דין, לפיו עליו לשלם למשיב סך של 500,000 ₪. בית המשפט קמא קבע, כי משלא קויים צו גילוי המסמכים על-ידי המבקש, נמחק כתב הגנתו, ולכן ניתן נגדו פסק דין על מלוא סכום התביעה. המבקש הגיש בקשה לביטול פסק הדין. ביום 6.1.11 ניתנה ההחלטה נשוא בקשת רשות הערעור, ובמסגרתה התקבלה הבקשה באופן חלקי. בית המשפט קמא קבע, כי הואיל ופסק הדין ניתן מבלי שניתנה למבקש הזדמנות להשמיע עמדתו בנושא הנזק והפיצוי למשיב, הרי שעניינים אלה לא לובנו ואף לא הוגשו ראיות ביחס אליהם. משכך, הותר בית המשפט קמא על

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

14 פברואר 2011

רע"א 25622-01-11 ברנרד נ' אייל

- 1 כנה את החלטתו לעניין עצם קבלת התביעה נגד המבקש, אך קבע כי הקביעות לעניין
2 הסעד מבוטלות. לתובע ניתנה שהות להגשת ראיותיו לעניין הנזק וכן טיעון מסודר
3 בעניין זה בתוך 30 ימים, ונקבע כי התיק יובא בפני כב' השופט ביום 14.2.11.
- 4 3. מכאן בקשת רשות הערעור, שבגדרה מדגיש המבקש, כי לא הוא פרסם את
5 הכתבה, לא ערך אותה ולא הוציאה לאור וכי אין בידו אפשרות גישה לתא הדואר
6 האלקטרוני שהוזכר בעיתון בו פורסמה הכתבה, הואיל ולא הוא פתח אותו ואין לו את
7 סיסמתו. בהקשר זה הפנה המבקש לדברים שהובחרו ברע"א 4447/07 מור נ' ברק
8 אי.טי.סי. [1995] החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ (פורסם במאגרים, 25.3.10;
9 להלן – עניין מור), לפיהם אין בהכרח זהות בין שם המנוי-המשתמש שעשה שימוש
10 בכתובת IP מסוימת, לבין זהותו של הכותב שפרסם לשון הרע. בנוסף טען המבקש, כי
11 ממילא העיון בחומר המצוי בתא הדואר האלקטרוני אינו נחוץ לבירור תביעת הדיבה,
12 הואיל והמבקש הודיע לבית המשפט קמא כי יש לראות אותו כמי שביצע את הפרסום,
13 לאחר שהבין כי ככל הנראה הוא נעשה בידי אחד מתומכיו הפוליטיים. במצב זה,
14 הפלוגתא אודות זהות המפרסם כבר אינה פלוגתא, וכל שנותר הוא לבחון האם הפרסום
15 נופל בגדר לשון הרע והאם עומדות לנתבע אילו מן ההגנות שבחוק איסור לשון הרע.
- 16 4. ניתן להבין את אי הנוחות שחש המבקש, אשר על פי גרסתו – שלא מצאתי כי
17 נסתרה – נמחק כתב הגנתו, לאחר שלא קיים צו שיפוטי שלא היה בכוחו, כנטען, לקיימו,
18 ולאחר שהודיע כי יש לראותו כמי שביצע את הפרסום, כך שהענין שבבסיס הצו הועם
19 (הדברים נאמרים בזהירות, ומבלי לחרוץ דבר, משום שנאמרים הם על פי האמור בבקשת
20 המבקש, ללא שהוגשה לה תשובה). למרות זאת, לא מצאתי כי בנסיבות הענין יש הצדקה
21 פרקטית ליתן למבקש רשות לערער בשלב זה. כאמור, בית משפט קמא הורה על הגשת
22 ראיות מטעם התובע בסוגיית הנזק והבאת התיק בפניו כבר כעת. במצב כזה, צפוי כי פסק
23 דין בתובענה זו יושלם תוך פרק זמן לא רב. לכשיינתן פסק הדין הסופי, תהא פתוחה
24 הדרך בפני המבקש להשיג על פסק הדין ועל החלטות הביניים שניתנו, לרבות ההחלטה
25 נושא בקשה זו, בפני מותב תלאת, וטענותיו תבחנה בכללותן, על רקע פסק הדין בו
26 הסתיים ההליך. בהקשר זה יוער כי משנמחק כתב ההגנה, לא כי השלמת ההליך תהיה
27 כרוכה בהוצאות ובטרחה למבקש, אם בכלל, וזאת כנימוק למתן רשות לערער בשלב זה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

14 פברואר 2011

רע"א 11-01-25622 ברנרד נ' אייל

5. הכלל שנשתרש בפסיקה הוא כי ככלל אין הצדקה ליתן רשות לערעור כנגד
הכרעה בשאלת האחריות קודם שפסקה הערכאה הדיונית בשאלת גובה הפיצויים, אף אם
קבלת העמדה לפיה אין חבות תייתר את הצורך להמשיך ולהתדיין בנושא הפיצוי (ראו
והשוו: רע"א 4157/01 תדיראן בע"מ נ' יורשי מיכאלי (לא פורסם); רע"א 6905/01
סורוקה נ' גזית (פורסם במאגרים, 14.10.01)). בנסיבות הענין כפי שתוארו לעיל, נראה
כי יש להחיל כלל זה, ואין להצדיק מתן רשות לערער.

6. אשר על כן, בקשת רשות הערעור נדחית. משלא נתבקשה תשובה, אין צו
להוצאות. העירבון יושב לידי המבקש.

ניתנה היום, י' אדר א תשע"א, 14 פברואר 2011, בהעדר הצדדים.

תמר בזק רפפורט, שופטת